

Cuprins

Inimă de ciine	5
Însemnări pe manșete	123

Zina dispăru. Bormenthal se agita în continuare. Cu șervetele ușoare de tifon acoperi capul ciinelui. Pe pernă se aflau un craniu chel de cîine și o mutră ciudată cu barbă.

Zeitatea se mișcă. Se îndreptă, privi capul ciinelui și spuse:

— Binecuvîntează-ne, Doamne! Bisturiul!

Dintr-o grămadă lucitoare de instrumente de pe mäsută, Bormenthal scoase un cuțitaș curbat și-l întinse zeității. Își puse apoi mănuși negre, ca și acesta.

— A adormit? întrebă Filipp Filippovici.

— Da, a adormit!

Filipp Filippovici își strînse dinții, iar ochii săi dobîndiră o privire încordată și pătrunzătoare. Rîdică bisturiul și îl aplică apoi cu siguranță pe burta ciinelui, făcîndu-l o tăietură prelungă. Pielea se desfăcu imediat și singele țîșni în toate părțile. Bormenthal sări ca o pasăre de pradă, apăsă cu bucăți de tifon tăietura, apoi cu o pensă mică, ca pentru apucat bucățile de zahăr, strînse marginile și sîngerarea se opri. Pe fruntea lui Bormenthal apărură broboane de sudoare. Filipp Filippovici aplică o a doua tăietură și amîndoi începură să desfăcă abdomenul ciinelui cu pensete, foarfeci și agrafe. Apărură țesuturi roze și galbene, plîngînd cu lacrimi de singe. Filipp Filippovici îl răsuci bisturiul în trup, apoi strigă: „Foarfeca!”

Mușcatul minui instrumentul ca un adevărat scamator. Filipp Filippovici pătrunse mai adînc și din cîteva mișcări îl scoase lui Șarik testiculele. Bormenthal, ud de efort și de emoție, se repezi la vasul de sticlă și scoase de acolo alte testicule, ude, fleșcăite. În mîinile profesorului și ale asistentului începură să se răsucească niște coarde umede și scurte. Ace încovoiate începură să se miște ritmic în pense, testiculele individului fuseră cusute în locul celor ale ciinelui. Zeitatea își îndreptă spatele, tamponă rana cu un cocoloș de tifon și ordonă:

— Coaseți imediat pielea, doctore! Întoarce capul și privi ceasul alb și rotund din perete.

— A durat 14 minute, roști printre dinți Bormenthal, înfigînd acul încovoiat în pielea fleșcăită. Apoi, s-au impacientat amindoi ca doi criminali grăbiți.

— Bisturiul! strigă Filipp Filippovici.

Cu bisturiul în mină, se înțelege de la sine, fața profesorului devenise înfricoșătoare. Rînjindu-și dinții de porțelan și de aur, desenă dintr-o mișcare pe fruntea lui Șarik o coronită roșie. Pielea de pe cap, cu părul ras, îi fu scalpată. Îi apărură oasele craniului. Filipp Filippovici strigă:

— Trepanul!

Bormenthal îi întinse un burghiu strălucitor. Mușcîndu-și buzele, Filipp Filippovici apăsă pe burghiu și făcu în craniul lui Șarik, jur împrejur, găuri mici, la o distanță de un centimetru una de alta. Fiecare dintre ele nu-i luă mai mult de cinci secunde. Apoi, cu un fierăstrău de o formă neobișnuită, al cărui capăt fu introdus în primul orificiu, începu să lucreze ca și cum ar fi traforat. Craniul scîrțîia și tremura ușor. Peste vreo trei minute, calota craniană îi fu detașată.

Apăru atunci bolta cenușie cu nervuri violetii și pete roșietice a creierului lui Șarik. Filipp Filippovici mușcă cu foarfeca din meninge și-i făcu o incizie. Singele țîșni ca o fîntină arteziană, cît pe ce să-i intre în ochi profesorului, stropindu-i boneta. Cu o pensetă distorsionată, Bormenthal se aruncă ca un tigru și îl anihilă. Sudoarea curgea șiroale de pe Bormenthal, iar fața îi devenise puhavă și multicoloră. Ochii îi fugeau de la minile profesorului spre tava de pe masa cu instrumente. Filipp Filippovici devenise într-adevăr înspăimîntător. Nasul îi șuiera, iar dinții i se vedeau pînă la gingii. Desfăcu meningele, începu să umble mai adînc în craniu, făcînd să apară cele două emisfere cerebrale. În acest timp Bormenthal,

palid, prinse cu o mină pleptul lui Șarik și spuse cu o voce puțină găuită :

— Pulsul scade brusc...

Filipp Filippovici îl privi fioros, mormăi ceva și pătrunse mai adinc. Bormenthal tăie cu zgomot o fiolă, îi trase conținutul cu o seringă și-l întepă perfid pe Șarik undeva sub inimă.

— Mă îndrept spre șaua turcească, răcni Philipp Filippovici și cu mânușile alunecoase și însingurate scoase creierul galben-cenușiu din capul lui Șarik. Privise pieziș, timp de o clipă, mutra lui Șarik, iar Bormenthal tăie imediat o a doua fiolă cu lichid galben, trăgându-l cu o seringă lungă.

— În inimă? întreba el temător.

— Ce mai întrebați? urlă profesorul înrăit. Oricum, a murit pină acum de cinci ori în mina dumneavoastră! E posibil?! Avea o față de tilhar inflăcârat.

Dintr-o mișcare, doctorul introduse ușor acul în inima ciinelui.

— Trăiește, dar de-abia, de-abia... spuse el șoptit și sfios.

— N-avem timp de discuții! Trăiește, nu trăiește...! mirii inspălmintătorul Philipp Filippovici. Sint în șa! Oricum moare... ah! dra... *Spre malurile sfinte ale Nilului...* Dați-mi hipofiza!

Bormenthal îi întinse vasul de sticlă, în care, în lichid, atirna de o ată un ghemuleț alb. Cu o mină - „Nu are egal în Europa... pe Dumnezeuul meu!” gândi vag Bormenthal - scoase ghemulețul spînzurat, iar cu cealaltă mină desprinse cu foarfeca un altul asemănător de undeva din profunzime, dintre cele două emisfere căscate. Ghemulețul lui Șarik îl aruncă pe tavă, iar pe cel din vas îl introduse în craniu cu ată cu tot și degetele sale boante, care prin minune deveniseră subțiri și flexibile, reușiră chiar să-l fixeze cu un fir de culoarea chihlimbarului. Scoase după aceea din cap pensetele și agrafele, ascunse creierul la loc

în cutia craniană, își îndreptă spatele și, de astă dată mai calm, întrebă :

— A murit, desigur ?

— Are un puls abia perceptibil... răspunse Bormenthal.

— Mai dați-i adrenalina !

Profesorul așază meningele peste emisfere, aranjă calota craniană la fix, puse la loc scalpul și răcni :

— Coaseți !

Bormenthal îl cusu în vreo cinci minute, rupînd trei ace.

Pe fundalul de sînge al pernei se sprijinea capul inert al lui Șarik, cu o rană de jur împrejur. Filipp Filippovici își îndreptă pe de-a-ntregul corpul, ca un vampir sătul, își smulse una din mănuși, împrăștiînd un nor de pudră umezită, o rupse pe cealaltă, aruncînd-o jos și apăsă pe soneria din perete. Zina apăru în prag și își întoarse capul să nu-l vadă pe Șarik plin de sînge. Zicteata își scoase cu mîinile pudrate boneta murdară de sînge și strigă :

— Zina, adu-mi imediat o țigară ! Lenjerie curată și baia !

Se propti cu bărbia de marginea mesei și ridică cu două degete pleoapa dreaptă a ciinelui. Cercetă ochiul evident muribund și rosti :

— Ei drăcie ! N-a crăpat ! Dar, oricum, tot va crăpa. Eh, doctore Bormenthal, păcat de ciine, era blînd, deși viclan.

V

Din jurnalul doctorului Bormenthal

Un caiet dictando subtire, plin de însemnările doctorului Bormenthal. Primele două pagini erau scrise îngrijit, mărunt și clar, apoi scrisul devenea lăbărtat, agitat, cu multe pete.

Foaie de observație clinică

Un ciine de laborator în vîrstă de aproximativ doi ani. Mascul. Rasa: dulău de curte. Nume - Sarik. Blană rară, inegală, de culoare brună, târcată. Coada - de culoarea laptelui fiert. Pe partea dreaptă - urme de la o arsură complet vindecată. Alimentația pînă la intrarea în clinica profesorului - proastă, după o săptămînă de ședere aici - foarte consistentă. Greutatea - 8 kg. (*Semnul mirării.*) Inima, plămînii, stomacul, temperatura...

23 decembrie. La ora 8,30 p.m. s-a efectuat pentru prima dată în Europa o operație după metoda profesorului Preobrajenski: sub o narcoză de cloroform au fost extirpate testiculele lui Sarik, iar în locul lor au fost transplantate testiculele unui bărbat, împreună cu epididimul și cordonul spermatic, prelevate de la un bărbat în vîrstă de 28 de ani, mort cu 4 ore și 4 minute înainte de operație și păstrate într-un lichid fiziologic sterilizat, după metoda profesorului Preobrajenski.

Imediat după aceasta, în urma trepanării calotei craniene, a fost scoasă glanda hipofiză și înlocuită cu hipofiza prelevată de la bărbatul amintit mai sus.

S-au administrat 8 tuburi de cloroform, o fiolă de camfor și 2 fiole de adrenalina în inimă.

Indicații privind operația: efectuarea experienței profesorului Preobrajenski cu transplantul combinat de hipofiză și testicule pentru clarificarea problemei adaptabilității hipofizei, iar pentru viitor și a influenței acesteia asupra întineririi organismului uman.

A operat prof. F.F. Preobrajenski.

A asistat dr. I.A. Bormenthal.

În noaptea de după operație: repetate căderi periculoase de puls. Se așteaptă să moară dintr-o

clipă în alta. Doze enorme de camfor după metoda Preobrajenski.

24 decembrie. Dimineata – ameliorare. Ritmul respirației s-a dublat, temperatura – 42. Camfor, cafeină, subcutanat.

25 decembrie. Din nou înrăutățire. Pulsul abia se simte, membrele s-au răcit, pupilele nu reacționează. Adrenalină în inimă, camfor după metoda Preobrajenski, soluție clorurosodică izotonică în venă.

26 decembrie. O oarecare ameliorare. Pulsul – 180, respirația 92, temperatura – 41. Camfor, alimentație artificială.

27 decembrie. Pulsul – 152, respirația – 50, temperatura – 99,8. Pupilele reacționează. Camfor subcutanat.

28 decembrie. Ameliorare considerabilă. La amiază, brusc, transpirație abundentă, temperatura – 37. Rănile de la operație în aceeași stare. Pansament. A apărut pofta de mâncare. Alimentație lichidă.

29 decembrie. S-a observat brusc căderea părului pe frunte și pe părțile laterale ale trunchiului. Au fost chemați în consult Vasili Vasilievici Bundarev, profesor la catedra de boli de piele, și directorul Institutului veterinar model din Moscova. Ei au recunoscut că un asemenea caz nu este descris în literatură. Diagnosticul a rămas nestabil. Temperatura normală.

(Scris cu creionul.)

Scara a lătrat pentru prima dată (ora 8 și 15 min.). Atrage atenția o schimbare bruscă a timbrului și un ton mai scăzut. Lătratul – în loc de „ham-ham”, sunetele „a-o” amintind vag de un geamăt.

30 decembrie. Căderea părului a căpătat caracterul de chelire generală. Cântărirea a permis o constatare surprinzătoare – greutatea 30 kg, ca